

[Finansministeren.]

statsskattelovgivningens forsørgerbegreb lægges om. Det vil derfor uden for hovedstaden være de enkelte kommuner, der træffer bestemmelse om, hvorledes forslaget skal påvirke udskrivningen af kommuneskat på de forskellige grupper af skatteydere.

Forslagets regler om nedslag i den skattepligtige indkomst for invalidepensionister, folkepensionister og andre skatteydere over 65 år afviger fra de gældende bestemmelser.

Det ny forsørgerbegreb vil medføre, at et stort antal skatteydere, der har været gift, mister deres forsørgerstilling.

Ved en uændret forlængelse af nedslagsreglerne vil en del af disse skatteydere komme ud for særlig store skattestigninger, fordi nedslagsreglerne er gunstigere for forsørgere end for andre skatteydere. For at begrænse skattestigningerne i disse tilfælde foreslås det fremtidig at give ikke-forsørgere samme nedslag som forsørgere.

Nedslagsreglerne foreslås i øvrigt udformet således, at ægtepar, der alene har folkepension at leve af, skal betale nogenlunde samme indkomstskat som hidtil. Derimod vil der blive tale om skattestigninger for ægtepar, der har indtægter af nogen betydning ved siden af folkepensionen. De nye, lempeligere regler om fradrag i folkepensionen for anden indtægt medfører imidlertid, at de pågældende opnår større stigning i deres folkepension end personer, der kun har folkepensionen at leve af.

Hvad jeg har sagt her om beskatningen af ægtepar, gælder stort set også for enlige, der hidtil er beskattet som forsørgere. For ca. 15 000 enlige, der hidtil er betragtet som ikke-forsørgere, vil forslaget om, at de skal have nedslag efter samme regler som forsørgere, bevirke, at de gennemgående får skattenedsættelser.

Under drøftelserne af lovgivningen om udbyttedeling og sociale fonds i foråret stillede jeg i udsigt, at jeg i forbindelse med ligningslovforslaget ville søge gennemført regler om en lempeligere beskatning af de såkaldte „arbejderaktier“. Herved forstås aktier eller obligationer, som en virksomhed udsteder til sine arbejdere og funktionærer. Det har ikke været muligt i en lovbestemmelse at give udtømmende regler om sådanne aktier og obligationer. Hele spørgsmålet om den nærmere udformning af ud-

byttedelingsordninger befinder sig jo endnu på forsøgsstadiet.

Efter de gældende regler skal en arbejder eller funktionær, der får f. eks. en aktie i stedet for en kontant udbytteandel, betale indkomstskat af aktiens værdi. Efter forslagets § 42 skal finansministeren imidlertid kunne tillade, at arbejdstageren fritages for at betale indkomstskat af aktien. Hvis dennes værdi er 200 kr. eller derunder, bliver der overhovedet ikke tale om beskatning. Overstiger værdien 200 kr., skal fritagelsen for indkomstskat hos arbejdstageren derimod være betinget af, at arbejdsgiveren indbetaler en afgift på 30 pct. af det overskydende beløb. Arbejdsgiveren kan naturligvis ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst fradrage såvel værdien af de udloddede aktier som afgiftsbeløbet. I øvrigt skal de nærmere vilkår for udstedelsen af de omtalte aktier eller obligationer efter forslaget godkendes af finansministeren.

Også bestemmelsen i forslagets § 27 har tilknytning til lovgivningen om udbyttedeling og sociale fonds. Arbejdsgivere, der yder løbende bidrag til hjælpe- og understøttelsesfonds for personer med tilknytning til virksomheden, skal efter denne bestemmelse kunne fradrage disse bidrag ved indkomstopgørelsen. Engangsydelser til de nævnte fonds skal efter forslaget kunne afskrives over en periode af 5 år.

Allerede den første ligningslov, der gennemførtes i 1939, indeholdt særlige regler om beskatning af fortjeneste ved salg af visse driftsmidler og rettigheder som f. eks. goodwill, patentret o. lign. Der er her tale om fortjenester, der først konstateres i salgsåret, men som i virkeligheden ofte vedrører en række tidligere indkomstår. Da det ikke vil være praktisk muligt at henføre de pågældende fortjenester til de indkomstår, hvori de er opstået, har man ment at måtte gennemføre beskatningen i salgsåret. På grund af progression vil fuld indkomstbeskatning i et enkelt år af sådanne engangsindtægter kunne virke meget hårdt. For at modvirke dette forhold er der i ligningsloven fastsat visse begrænsninger i de beløb, hvormed indtægter af denne art skal medregnes ved indkomstopgørelsen for salgsåret. Det kan imidlertid ikke undgås, at denne fremgangsmåde giver noget tilfældige resultater. Navnlig er det uheldigt, at be-